

عنوان مقاله:

تفسیر ماده ۵۴۰ قانون مدنی با تاکید بر اصل حسن نیت (بررسی تطبیقی در حقوق کشورهای اسلامی، فقه امامیه و حقوق ایران)

محل انتشار:

پژوهشنامه حقوق خصوصی احرار، دوره 2، شماره 3 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

فرشید خسروی - کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه خوارزمی تهران

محمود کهنی - استادیار دانشکده حقوق دانشگاه آزاد اسلامی (واحد بندرانزلی)

خلاصه مقاله:

عقد مزارعه از جمله عقود مستمر و موقت است، لذا برای صحت آن لازم است مدت آن معین شود، گاهی با وجود تعیین مدت ممکن است در نتیجه رخ دادن قوه قاهره در مدت تعیین شده زرع نرسد و قابل برداشت نشود، در خصوص این حالت مقنن در ماده ۵۴۰ قانون مدنی بیان می دارد: «هرگاه عقد مزارعه منقضی شود و اتفاقاً زرع نرسیده باشد مزارع حق دارد که زراعت را ازاله کند یا آن را با اخذ اجرت المثل ابقاء کند». در خصوص حکم این ماده اختلاف نظر زیادی در بین فقها و حقوقدانان وجود دارد. در پژوهش حاضر سعی شده است ضمن بررسی و نقد نظریات مطرح شده در این مورد، تفسیری بر مبنای اصل حسن نیت ارایه شود. همچنین راه حل حقوقی کشورهای دیگر نظیر مصر و قطر بطور اجمالی مورد بررسی قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

اصل حسن نیت، اجرت المثل، قوه قاهره، عامل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1699759>

